Errico Malatesta

Errico Malatesta (Santa Maria Capua Vetere, 14 december 1853 – Rome, 22 juli 1932) was een belangrijk anarchistisch denker, activist, agitator en propagandist binnen de negentiende- en twintigste-eeuwse revolutionaire beweging.

o Malatesta

Biografie

Malatesta wordt in 1853 in Capua, nabij Napels, geboren. Tijdens zijn studie medicijnen wordt hij politiek actief. In 1871, deels door zijn enthousiasme voor de Parijse commune, deels onder invloed van zijn vriendschap met Carmelo Palladino, sluit hij zich aan bij de *Napoliaanse Internationale Arbeiders Beweging*. Hij ontmoet in 1872 Bakoenin en werkt met hem samen op het St. Imier-congres van de Internationale. Tussen 1872 en 1876 werkt hij intensief samen met Michael Bakoenin, Carlo Cafiero en Andrea Costa aan het verspreiden van internationalistische propaganda in Italië. Het kost hem 6 maanden gevangenschap in 1873 en in 1874/1875 nog eens een jaar.

Opstand

In april 1877 begint hij samen met Cafiero, de Rus Stepnjak en 30 anderen een opstand in de provincie van Benevento. De gewapende groep, aangevoerd door een rood-zwarte vlag, trekt de Apennijnen in en bevrijdt het dorpje Letino, waar zij met groot enthousiasme worden begroet. Wapens en onteigende goederen worden onder de bevolking verdeeld, belastinggeld teruggeven en overheidsdocumenten vernietigd. De volgende dag wordt ook het dorpje Gallo Matese bevrijd. Deze anarchistisch/communistische opstand komt ten einde als de groep buiten Gallo Matese door overheidstroepen wordt overmeesterd. De groep zit meer dan een jaar in voorarrest, maar na de rechtszaak volgt vrijspraak.

Ballingschap

Malatesta staat nu onder constante politiebewaking en ziet zich genoodzaakt Italië te verlaten. Hij verblijft kort in Egypte, wordt uitgewezen door de Italiaans consul en zwerft als schipmaat over de Middenlandse zee, tot hij uiteindelijk Frankrijk binnen mag. Even werkt hij met Kropotkin aan het

tijdschrift *La Revolte* tot hij ook Zwitserland uit wordt gezet. Hij zwerft van Roemenië, naar België, Frankrijk tot hij in eind 1880 Londen neerstrijkt. Hier neemt hij deel aan de Internationale van 1881, het congres waar de *Anarchistische Internationale* wordt geboren.

La Questione Sociale

Periodico Socialista-Anarchico

da Galzerano (1988)

Na een uitstapje in 1882 naar Egypte, waar hij meevecht tegen de Britse bezetters, keert hij clandestien terug naar Italië. Hij richt in Florence *La Question Sociale* op, het eerste anarchistische weekblad van Italië. In 1884 wordt hij gearresteerd en veroordeeld tot 3 jaar gevangenschap. In afwachting van de uitvoering van deze gevangenschap verzorgt hij, net als veel andere anarchisten, in Napels de slachtoffers van een cholera epidemie. Hij ontvlucht Italië en leeft van 1885 tot 1887 in Buenos Aires, waar hij het tijdschrift *La Question Sociale* voortzet en een bijdrage levert aan de oprichting van de eerste militante arbeidersbond in Argentinië, de Bakkersbond.

In 1889 is hij in Nice, richt daar de krant *L´associazione* op, maar moet al snel naar Londen vluchten. Hij verblijft de daaropvolgende 8 jaren hoofdzakelijk in Londen, met clandestiene uitstappen naar Frankrijk, Spanje, Italië en Zwitserland. Hij blijft met grote regelmaat artikelen schrijven.

Amnestie

In 1897 verleent de Italiaanse overheid hem amnestie en mag hij openlijk naar zijn geboorteland terugkeren. Hij richt de krant *L´Agitazione* op. In 1898 wordt hij opnieuw gearresteerd en veroordeeld tot 6 maanden gevangenschap en 5 jaar verbanning naar een strafkolonie, eerst op het eiland Ustica, daarna op het eiland Lampedusa. Hij ontsnapt en keert in 1899 terug naar Londen. In hetzelfde jaar is hij enige maanden in de VS en brengt daar het tijdschrift *La Question Sociale* uit. In de VS wordt ook een aanslag op hem gepleegd, door een mede-anarchist die met hem van mening verschilt over de organisatievraag. Hij overleeft het schot in zijn been en keert terug naar Londen.

Hij voorziet in zijn levensonderhoud door te werken als vrijgevestigde mecanicien. Tussen 1900 en 1913 richt hij verschillende Italiaanstalige kranten op, zoals *Cause e Effeti*(1900), *L'Internazionale* (1900) en *La Rivoluzione Sociale* (1902). In 1907 neemt hij deel aan het Internationale Anarchistische Congres in Amsterdam waar Malatesta samen met Rudolf Rocker en Alexander Schapiro aangewezen wordt als voorzitter van de *Anarchistische Internationale*, die vanuit Londen tot 1911 functioneerde.

Errico Malatesta (achterste rij, tweede van rechts) samen met strijders van de *Arditi del Popolo*, in 1921 werd opgericht ter verdediging tegen de fascistische

In 1913 keert Malatesta terug in Italië, geeft daar de *Volontà* uit in Ancona, maar de uitbraak van de Eerste Wereldoorlog dwingt hem om terug te keren naar Londen. De oorlogsjaren brengen verwarring in de

anarchistische beweging. Vooraanstaande anarchisten als Kropotkin en Grave steunen de geallieerden. Malatesta blijft loyaal aan zijn anarchistische idealen en keurt de oorlog af.

terreur van Mussolini.

In 1919 vestigt Malatesta zich definitief in Italië. Hij krijgt een warm onthaal en wordt hoofdredacteur van *Umanità Nova* dat een oplage kent van 50.000. In 1920 steunt hij fabrieksbezettingen in Turijn en Milaan. Na een voorarrest van meer dan een jaar, wordt hij ook hiervoor uiteindelijk vrijgesproken.

De mars op Rome van Mussolini houdt het einde in van *Umanità Nova*. De fascisten verbranden een portret van Malatesta in de Plaza Cavour. Malatesta voorziet in zijn levensonderhoud met een klein werkplaatsje, tot hij die moet sluiten, omdat de politie zijn klanten molesteert.

In 1926 wordt hij onder huisarrest gezet. Toch slaagt hij erin artikelen te blijven schrijven voor anarchistische tijdschriften, voornamelijk uit Geneve en New York. In 1932 sterft hij aan de gevolgen van een infectie aan zijn luchtwegen. Hij werd 79 jaar.

Referenties

Tijdens de Spaanse Burgeroorlog en Revolutie van 1936-1939 werd het *Batallón de la Muerte* (vert. Bataljon des Doods) gevormd, welke vooral uit Italiaanse militanten bestond. Deze eenheid stond ook bekend als de *Errico Malatesta Colonne*.

Teksten

- In tijden van verkiezingen, 1890
- De Anarchie, 1891
- Tactische zaken, 1892
- Anarchie en geweld, 1894
- Anarchisten hebben hun beginselen vergeten, 1914
- Anarchisten voor de regering, 1916
- Ons programma, 1899-1920
- In het café, 1922
- Revolutie in de praktijk, 1922
- Ideaal en werkelijkheid, 1924-1932
- Peter Kropotkin, mijn oude vriend, herinneringen en kritiek, 1931

Bronnen

- The Method of Freedom- An Errico Malatesta Reader, Errico Malatesta (Author); Davide Turcato (Editor), AK Press, 2014
- inBeweging #6, januari 2015 (vertaling artikel The Mehtod of Freedom - An Errico Malatesta Reader, AK Press, 2014)

From:
https://anarchisme.nl/ - **Anarchisme.nl**

Permanent link:
https://anarchisme.nl/namespace/errico_malatesta?rev=1576077916

Last update: **11/12/19 15:25**